

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominácie na udelenie ocenenia Výročná cena Samuela Zocha za rok 2023

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>doc. Martin Činovský, akad. maliar, ArtD.</p>	<p>Akademický maliar, tvorca poštových známok SR, venujúci sa oceľorytine Študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave u profesora Albína Brunovského, piaty ročník absolvoval v Paríži a po ukončení štúdií si výtvarnú grafickú špecializáciu ešte rozšíril internou umeleckou ašpirantúrou v odbore ryteckého poštového cenín na VŠVU pod vedením Josefa Herčíka a Albína Brunovského. Začínal ako externý pedagóg v odbore ryteckých techník, neskôr viedol Oddelenie tvorby cenín a ryteckého poštového cenín na Katedre grafiky VŠVU a do 2023 vyučoval na Pedagogickej fakulte UK. Po vzniku SR sa stal prvým slovenským rytcom poštových známok, ktoré reprezentujú Slovensko doma aj v zahraničí, pričom na mnohých sú motívy z BSK. Vytvoril prvú známku SR, ako aj portréty prezidentov. Samostatne vystavoval nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí (Česko, Nemecko, Maďarsko, Veľká Británia, Rusko, India, Japonsko) a získal viaceré čestné uznania za grafiku. Z množstva ocenení za tvorbu získal cenu Slovenského fondu výtvarných umení, Zlatý odznak Zväzu slovenských filatelistov, Striebornú medailu UK, francúzsky Rad rytiera umenia a literatúry za tvorbu a príspevok k rozvoju kultúrnych vzťahov s Francúzskom a štátne vyznamenanie Pribinov Kríž I. triedy za mimoriadne zásluhy o kultúrny rozvoj Slovenska v oblasti výtvarného umenia. Oceľorytina, ktorej sa venuje, je najnáročnejšia rytecká technika a oceľotlačou z plochých platní sa tlačia umelecky najhodnotnejšie poštové známky aj bankovky. Venuje sa aj voľnej a úžitkovej grafike, knižnej ilustrácii, maľbe a komponuje hudbu. V roku 2023 oslávil okrúhle životné jubileum – 70 rokov.</p>	<p>Martina Frohlich Činovská</p>
<p>prof. PhDr. Peter Rónai, akad. maliar</p>	<p>Akademický maliar, priekopník videoartu, multimediálny umelec, pedagóg Experimentátor, postkonceptuálny a multimediálny umelec bez „výraznejších mediálnych ohraničení“ patrí k najkomplexnejším autorom súčasného slovenského umenia. Narodil sa v Budapešti, vyštudoval maľbu na VŠVU v Bratislave (profesor J. Želibský) a maľbu a grafiku na Akadémii výtvarných umení v Budapešti. Jeho aktivity charakterizuje silný príklon k intermedialným presahom už od 70. rokov 20. storočia. Jeho tvorba sa od tohto obdobia autenticky rozvíja na pozadí cenzurovanej socialistickej éry „normalizácie“ v maďarsko-slovensko kontexte neoficiálneho umenia, ktorý prekročoval sondážami do neomoderného a súčasného svetového umenia. Jeho počiatkové experimenty sa orientovali na prelínanie fotografie s akciou a analýzou média fotografie ako obrazu. Dôležitými oblasťami jeho tvorby sa stali experimentálna grafika a fotografia, ktorým sa začal intenzívnejšie venovať počas postgraduálneho štúdia v teórii fotografie v Budapešti. Liberálnejšie kultúrne prostredie maďarskej metropoly mu umožnilo ľahší prístup k súčasným publikáciám a výstavám zahraničného umenia, čo prispelo k posilneniu konceptuálnej či postkonceptuálnej línie jeho tvorby. Ako pedagóg pôsobil na mnohých umeleckých školách a univerzitách, v súčasnosti je vedúcim Katedry výtvarných umení a intermédií na Fakulte umení technickej univerzity v Košiciach. Je zastúpený vo viacerých popredných zbierkach a galériách nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí (napr. NSG Bratislava, MNG Budapešť, Ludwig Museum Budapešť, NG Praha, Documenta archív Kassel, MoMA New York). V r. 2023 oslávil životné jubileum – 70 rokov.</p>	<p>Alžbeta Ožvaldová, vicežupanka BSK</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>MgA. Miroslav Duša</p>	<p>Bábkarský scénograf a technológ, kostýmový výtvarník, architekt, dizajnér, lektor, pedagóg a realizátor</p> <p>Maturoval na Škole umeleckého priemyslu v Bratislave a pokračoval na pražskej Divadelnej akadémii múzických umení so zameraním na bábkarskú scénografiu a technológiu. V roku 1994 založil s manželkou rodinné divadlo Teátro Neline. V tom čase nadviazal aj spoluprácu s Bibianou – Medzinárodným domom umenia pre deti v Bratislave, pričom Teátro Neline pomáhalo naplňať nový formát interaktívnych divadelných programov pre deti v Štúdiu Bibiany. Je autorom a spoluautorom výtvarných a technologických riešení viacerých výstav zameraných na aktívny a interaktívny stret detí s umením. Ako pedagóg pôsobil na VŠMU na Činohernej a bábkarskej fakulte (dnes Divadelná fakulta) a na Filmovej a televíznej fakulte. V roku 2000 stál pri založení Združenia priateľov bábkového divadla a filmu. Pracoval vo všetkých slovenských bábkových divadlách i v divadlách zahraničných (ČR, Chorvátsko, Slovinsko, Poľsko). Jeho technologicky prepracované bábkby boli súčasťou viacerých domácich i zahraničných výstav (Lisabon, Chorvátsko, ČR, Kanada, Poľsko). Pre STV Bratislava vytvoril návrhy scény a bábok 74 dielneho seriálu Pa a Pi. V slovenských profesionálnych divadlách (bábkových i činoherných) vytvoril scénické návrhy, bábkby či masky pre viac ako 60 inscenácií. Pôsobí ako lektor medzinárodných divadelných workshopov. Za svoju tvorbu získa množstvo ocenení. Na ocenenie BSK je nominovaný za celoživotnú prácu a pôsobenie v oblasti bábkarskej scénografie, výrobu a tvorbu bábok pre deti, ktoré tešia divákov doma i vo svete, lektorstvo na rôznych divadelných fakultách, reprezentovaní bábkového umenia v zahraničí a za neoceniteľný prínos v oblasti umenia.</p>	<p>Jozef Savkuliak, poslanec BSK a starosta obce Budmerice</p>
<p>Mgr. Jaroslav Moravčík</p>	<p>Popredný slovenský choreograf a režisér</p> <p>Absolvent tanečného konzervatória a VŠMU v Bratislave, odbor choreografia, je vyhľadávaným choreografom a režisérom nielen u nás, ale aj v zahraničí. S profesionálnym umením je spätý od svojich 15-tich rokov. Začínal v SĽUKu ako tanečník, neskôr zastával post choreografa, šéfa tanca i predsedu umeleckej rady. Pre SĽUK vytvoril 9 celovečerných programov. Sedem rokov bol šéfom baletného súboru v rakúskom Morbischu. Bol tiež zakladateľom a umeleckým šéfom US Sluka a stál pri zrode Slovenského komorného baletu. Spolupracuje s mnohými profesionálnymi tanečnými a divadelnými súbormi doma i v zahraničí. Jeho umelecká tvorba je rozmanitá, dominuje v nej tanec v rôznych žánroch, keď je choreografom toho-ktorého divadelného titulu alebo tanečného divadla, ale aj scenáristická a režijná práca mnohých titulov. Vytvoril viac ako 100 celovečerných titulov a stovky choreografií pre film, televíziu, súbory či divadlá. Je žiakom majstra Juraja Kubánku i profesora Nosáľa, pričom svoje majstrovstvo rozvinul do všestrannosti a folklórny základ spojil s inými žánrami. Okrem choreografickej a režijnej práce je aj scenáristom a poetom, jeho texty piesní už naspievalo mnoho významných interpretov (otextoval napr. pieseň pre Luciu Bílú a Mariána Čekovského s názvom Bílá holubice). Posledné roky sa presadzuje aj ako režisér a autor hudobno-dramatických žánrov a momentálne pracuje ako umelec v slobodnom povolaní a vedie tanečnú skupinu Ataše, zameriavajúcu sa na produkciu modernej akusticko-tanečnej show. Je držiteľom viacerých prestížnych ocenení – Osobnosť Bratislavy, Osobnosť Rusoviec, medzinárodná cena Trébia, ktorú si prebral na Pražskom hrade z rúk pani Dagmar Havlovej a pána Vlastimila Harapesa či cena Thálie.</p>	<p>Jana Miklovičová</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>Ing. Marian Plavec</p>	<p>Novinár, fotograf, inštrumentalista na vzduchozvučných ľudových nástrojoch Slovenska (fujara, píšťala) Vyštudoval Strednú priemyselnú školu spojovej techniky v Banskej Bystrici a Vysokú školu ekonomickú v Bratislave. Od 1980 až do dôchodku pôsobil ako profesionálny novinár. Výrobe ľudových nástrojov sa začal venovať po roku 1978. S vlastnoručne vyrobenými nástrojmi sa prezentoval prvýkrát v bratislavskom Dome kultúry Ružinov v októbri 1985 na samostatnej výstave. Fujaru – dvojačku a drumblu prezentoval v Paríži (2006) pri príležitosti prijatia fujary a fujarovej hry do zoznamu nemotného kultúrneho dedičstva UNESCO (2005). Pán majster ochotne a hrdo prezentoval obec Tomášov, kde žije od r. 2007, na viacerých podujatiach a spoločensko-kultúrnych akciách usporadúvaných nielen obcou Tomášov, ale aj obcami v susednom Rakúsku, Česku a Maďarsku. Jeho výnimočný projekt „Fujary a píšťaly“ bol v roku 2022 podporený aj zo strany BSK formou individuálnej dotácie predsedu BSK a zo strany obce Tomášov formou podpory predaja I. dielu trilógie „Fujary a píšťaly“. V roku 2023 vyšiel II. diel trilógie. Téma fujary a píšťaly Slovenska nebola u nás doteraz v takejto sumárnej, rozsiahlej a praktickej podobe spracovaná, ani knižne publikovaná. Ideou a cieľom jeho publikácií je zachovanie hudobného a výrobného odkazu pre budúce generácie, a najmä uchovanie kultúrneho dedičstva Slovenska zameraného na tento fenomén. Je nositeľom viacerých prestížnych ocenení (medzi posledné patrí napr. Cena MK SR – majster ľudovomeleckej výroby ÚĽUV 2023 a Cena literárneho fondu 2023).</p>	<p>Monika Beňová Makkiová, poslankyňa BSK</p>
<p>RNDr. Branislav Mamojka, CSc.</p>	<p>Ochranca práv ľudí so zdravotným postihnutím, zakladateľ Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska Základné a stredné vzdelanie absolvoval na špeciálnych školách pre zrakovo postihnutých v Prahe a Bratislave. Od roku 1971, kedy ukončil štúdium na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave so špecializáciou teoretická fyzika, až do 1991 pracoval na Fyzikálnom ústave SAV v Bratislave, pričom v r. 1981 získal vedeckú hodnosť kandidát matematicko-fyzikálnych vied (CSc.). Od 1974 až do 1990 pôsobil vo Zväze invalidov a venoval sa téme ľudí so zrakovým postihnutím a hneď po revolúcii zakladal v r. 1990 Úniu nevidiacich a slabozrakých Slovenska, ktorej bol 32 rokov predseda, aktuálne je jej podpredsedom a pôsobí ako metodik pre rozvoj zahraničných vzťahov. V roku 2003 spoluzakladal Národnú radu občanov so zdravotným postihnutím, dnes už ako Slovenské fórum osôb so zdravotným postihnutím – združuje a koordinuje činnosti organizácií a zastupuje spoločné záujmy zdravotne-postihnutých osôb, od vzniku tejto strešnej organizácie je jej predsedom. V období 2005-2022 bol členom predsedníctva Európskeho fóra osôb so zdravotným postihnutím (European Disability Forum). Pán Mamojka vo významnej miere participoval na implementácii Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím a presadzuje ich práva aj v rámci legislatívy na národnej aj európskej úrovni a je stále aktívny vo viacerých ľudsko-právnych organizáciách. Získal niekoľko ocenení, napr. Štátne vyznamenanie Pribinov kríž III. triedy za významné zásluhy v oblasti starostlivosti o zrakovo postihnutých občanov (2003) či Cenu ministra spravodlivosti SR za významný prínos v oblasti ochrany a podpory ľudských práv (2016). Na ocenenie BSK je nominovaný za významný prínos v oblasti podpory a ochrany ľudských práv osôb so zdravotným postihnutím, za presadzovanie pozitívnych legislatívnych zmien zlepšujúcich ich každodenný život a za prínos v oblasti prístupnosti informačných technológií pre ľudí so zrakovým postihnutím.</p>	<p>Marica Šiková</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>Marián Guzikiewicz</p>	<p>Úspešný a stále aktívny tréner basketbalistiek, ktorý je na invalidnom vozíčku V roku 1987 sa stal najúspešnejším trénerom mládeže SR v basketbale. Bol asistentom trénera počas 22. Majstrovstiev Európy žien v basketbale v r. 1989, keď československá reprezentácia získala striebornú medailu. Pod jeho trénerským vedením získala slovenská reprezentácia na Majstrovstvách Európy junioriek v r. 1996 striebornú medailu a na Majstrovstvách sveta v r. 1997 bronzovú medailu, či je doteraz najlepší výsledok v histórii nášho basketbalu. Bol trénerom ženskej basketbalovej reprezentácie Slovenska v r. 2004. V rámci svojej trénerskej kariéry pôsobil aj v zahraničí (Nemecko, Rakúsko, Izrael). Aktuálne je aktívnym trénerom basketbalistiek MBK Dubčeka, Bratislava, pričom tento klub pred 25 rokmi aj zakladal. Napriek zdravotným problémom, ktoré ho dostali na invalidný vozík, je stále aktívny a so svojimi zverenkyňami dosahuje vynikajúce výsledky – hrajú momentálne 1. ligu a sú na 2. mieste celoslovenskej súťaže.</p>	<p>Dana Čahojová, poslankyňa BSK a starostka m. č. BA-Karlova Ves</p>
<p>Juraj Kubánka (in memoriam)</p>	<p>Choreograf a tanečník, jeden z priekopníkov choreografie ľudového tanca na Slovensku Pochádzal z učiteľskej rodiny a už vo svojich prvopočiatoch dostal dôležitý základ od svojej matky, nestorky vo folklórnom hnutí, zakladateľky detského súboru v „Troch“ Liptovských Sliačoch. Počas štúdia na Lekárskej fakulte v Bratislave bol so svojou skupinou „Odzemkári“ (1948-1949) jedným zo zásadných činiteľov, ktorý rozhodol o umeleckom smerovaní súboru Lúčnica. Na jeseň 1949 prešiel do SĽUK-u, čo bol začiatok jeho celoživotnej cesty. Po štúdiu na VŠMU pôsobil v SĽUK-u až do svojho dôchodku (december 1993) ako tanečník, choreograf, vedúci tanečného súboru, vedúci oddelenia réžie, choreografie a dramaturgie či umelecký vedúci. Jeho umelecká práca zahŕňa približne 250 tanečných diel a hoci je jeho umelecká dráha najdlhšie spojená so SĽUK-om, má neobyčajne pevné pokračovanie aj so Srbským ľudovým súborom – SLA a s poľským štátnym súborom SLONSK či ďalšími telesami ako Lúčnica, Poddukliansky umelecký ľudový súbor a Československý štátny súbor piesní a tancov. Súčasťou jeho choreografickej tvorby je i spolupráca s médiami a rôznymi divadlami. Bol výrazným predstaviteľom scénického spracovania ľudového tanca, profilujúcou osobnosťou SĽUK-u a jedným z krstných otcov umeleckých úspechov súboru Lúčnica. Významne sa podieľal na širokom rozvoji ľudového žánru. Svoje postavenie si získal nielen neskoršími umeleckými výsledkami, ale i skutočnosťou, že stál pri kolíske tohto scénického žánru na Slovensku. SĽUK je pojem bytostne spätý s menom Kubánka. Choreografický rukopis a poetika jeho tanečných kompozícií je charakteristická nebývalou priestorovou kresbou, prehodnotením a mierou štylizácie pôvodného materiálu v značnom rozpätí, bohatosťou tanečných motívov, so širokým záberom a javiskovou atmosférou.</p>	<p>Michal Rakús, poslanec BSK a OZ Kubánkov sen</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>Hugo Portisch (in memoriam)</p>	<p>Významný rakúsky žurnalista, rodák z Bratislavy Narodil sa a vyrastal v Bratislave. Ako 18-ročný opustil región, pretože sa celá rodina musela za 2. svetovej vojny presťahovať do Dolného Rakúska. Možno aj preto sa mu po Nežnej revolúcii pozdávala myšlienka regionálnej spolupráce medzi Bratislavou a rakúskymi regiónmi, ktoré sa stali jeho novým domovom. A možno aj preto, že prežil detstvo v Bratislave, ktorá v tom čase mala ulice označené trojjazyčnými názvami, vedel, že spolužitie národov a národností je možné a vzájomne prospešné. Pracoval pre viaceré rakúske periodiká a dlhé roky pôsobil v ORF. A vďaka jeho pravidelnému účinkovaniu v spravodajských a publicistických programoch ORF bol známy aj obyvateľom nášho regiónu v časoch komunizmu. Pred 1989 sa tisíce obyvateľov Bratislavy a okolia dozvedali o dianí vo svete práve z rakúskej televízie či rozhlasu. Hugo Portisch im dovolil nahliadnuť do slobodného sveta, jeho reportáže boli zdrojom vzácných informácií v čase studenej vojny medzi svetom západnej demokracie a zónou sovietskeho vplyvu. Európa bola vtedy rozdelená politicky aj mediálne. Svojím profesionálnym postojom si získal sympatie na Slovensku, keď informoval v roku 1968 o udalostiach tzv. pražskej jari a neskôr počas okupácie Československa a Bratislavy sovietskou armádou. Stal sa pre mnohých symbolom Európy, do ktorej Československo po roku 1948 prestalo patriť politicky, no geograficky zostalo jej neoddeliteľnou súčasťou. Jeho komentáre aj reportáže patrili v tých časoch k špičke európskej žurnalistiky. Tento chlapec z Bratislavy (Bub aus Preßburg, ako ho nazval denník Kurier, ktorého bol šéfredaktorom) „vynikal slušnosťou, nepodkupnosťou, kritickým odstupom, ale aj zmyslom pre základné hodnoty demokracie ako deľba moci, sloboda názoru, ľudské práva a dôležitosť medzinárodnej spolupráce,“ povedal o ňom rakúsky minister zahraničia Alexander Schallenberg.</p>	<p>Juraj Droba, predseda BSK</p>
<p>DEPAUL SLOVENSKO, nezisková organizácia</p>	<p>Nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby v oblasti pomoci ľuďom bez domova Organizácia vznikla v r. 2006 ako odpoveď na krutú zimu, počas ktorej v Bratislave vplyvom chladného počasia prišlo o život 20 ľudí bez domova. Vtedy bola prvýkrát otvorená nízkoprahová nocľaháreň poskytujúca nocľah, stravu, sociálne poradenstvo, základné ošetrovanie či osobnú hygienu pre 200 ľudí bez domova. Organizácia je už od svojho vzniku významným sociálnym inovátorom v oblasti pomoci ľuďom bez domova v Bratislavskom kraji. Ročne pomáha približne 2 000 ľuďom, ktorí sa vplyvom rôznych udalostí ocitli na ulici. Vďaka jej činnosti vznikla v zákone o sociálnych službách časť o službách krízovej intervencie, keďže Nocľaháreň sv. Vincenta de Paula bola prvým zariadením svojho druhu na Slovensku a od svojho otvorenia nebola zatvorená ani raz. Organizácia postupne reagovala na konkrétne potreby ľudí bez domova rozmanitými službami, ako sú napr. útulky pre zdravotne znevýhodnených ľudí bez domova, integračný program bývania uplatňujúci princíp housing first, nízkoprahové denné centrum so strediskom osobnej hygieny priamo v centre mesta či teréna sociálna práca vo viacerých mestských častiach Bratislavy. V r. 2022 promptne reagovala na vojenský konflikt na Ukrajine zriadením humanitárnej pomoci poskytujúcej pomoc partnerskej organizácii DEPAUL UKRAJINA. Významne prispieva k rozvoju občianskej spoločnosti, najmä prostredníctvom dobrovoľníctva a neformálnych vzdelávacích aktivít na školách, k búraniu predsudkov, posilňovaniu hlasu ľudí bez domova prostredníctvom komunitného organizovania či tvorení spoločnosti plnej rešpektu a znášateľnosti. Je tiež významným zamestnávateľom v sociálnych službách a aktuálne zamestnáva viac ako 120 osôb v Bratislavskom kraji.</p>	<p>Hana Maďarová, koordinátorka dobrovoľníctva a projektová manažérka DEPAUL SLOVENSKO, n.o.</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominácie na udelenie ocenenia Pamätný list Samuela Zocha za rok 2023

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
akad. maliar Igor Piačka	<p>Akademický maliar, grafik, ilustrátor, tvorca poštových známok</p> <p>Narodil sa v českom Třebíči, vyrastal vo Vrbovom pri Piešťanoch a od roku 1988 žije v Pezinku. Patrí medzi významných slovenských maliarov. Venuje sa maľbe, grafike, ilustrácii a známkovej tvorbe. Vyštudoval Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave, okrem iného u profesora Albína Brunovského. V rokoch 1990-2003 pôsobil ako vysokoškolský pedagóg na VŠVU v Bratislave a od roku 2003 je umelcom na voľnej nohe. Už niekoľko desaťročí patrí medzi najvýznamnejších slovenských výtvarných umelcov-grafikov. Jeho tvorba svojou kvalitou a významom už dávno prekročila hranice nášho regiónu i Slovenska, je súčasťou zbierok slovenských i zahraničných štátnych i súkromných galérií. Ilustroval niekoľko desiatok kníh a vytvoril viac ako 20 poštových známok. Úspešne vystavoval doma i po celom svete (okrem iného v ČR, Poľsku, Veľkej Británii, Švajčiarsku, Nórsku, Rusku, Taliansku, USA, Indonézii, Číne...) a za svoju tvorbu získal celý rad významných ocenení (napr. Cenu MK SR, ocenenia v súťaži o najkrajšie knihy, Cenu J. L. Holubyho).</p>	Oliver Solga, poslanec BSK
MUDr. Ružena Dolánová, MPH	<p>Lekárka, pediatrička a infektologička, viacnásobná poslankyňa v obci Veľký Biel</p> <p>Celý svoj život zasvätila liečeniu chorých, najmä detí. Po ukončení štúdia na Lekárskej fakulte UK v Bratislave nastúpila na Detskú kliniku Doc. Getlíka v Bratislave. V roku 1980 úspešne atestovala z detského lekárstva a prešla na Infekčnú kliniku, detské oddelenie prof. Hruzika v Bratislave. Po atestácii z infektológie a postgraduálnom štúdiu vycestovala v roku 1985 do severnej Afriky, kde v nemocnici pracovala ako špecialista pre infekčné ochorenia detí až do novembra 1989. Následne až do r. 2000 opäť pracovala na Infekčnej klinike v Bratislave, odkiaľ cez Červený polmesiac opätovne vycestovala do Líbye. Po svojom návrate v r. 2001-2002 založila vo Veľkom Bieli ambulanciu pre deti a dorast, neskôr aj ambulanciu pre infekčné choroby, v r. 2010 otvorila ambulanciu pre deti a dorast na Poliklinike v Sládkovičove a od apríla 2023 poskytuje aj lekárske služby prvej pomoci pre deti a dorast v Galante. Počas pandémie pomáhala s testovaním a očkovaním. Dlhé roky sa angažuje aj v miestnej samospráve, bola 5x zvolená do obecného zastupiteľstva vo Veľkom Bieli, a okrem zdravotníctva sa venuje aj sociálnej oblasti, stará sa o deti a mládež a vo voľno čase tiež o seniorov, pričom už viac ako 10 rokov každoročne organizuje stretávku seniorov, jubilanov.</p>	Tünde Neszméri, poslankyňa BSK

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>Ing. arch. Michal Bogár, PhD.</p>	<p>Architekt, vedecký pracovník, pedagóg na STU v Bratislave</p> <p>Okrem architektonickej praxe sa venuje výskumu a publikačnej činnosti zameranej na tematiku Bratislavského regiónu. Sústreďuje sa na témy revitalizácie urbánneho prostredia a predmestských oblastí v rôznych mierkach. Spolu so svojím ateliérom inicioval interdisciplinárny výskum a neskôr vytvorenie vedeckej publikácie „Bratislava Metropolis“ (SAS – Spolok architektov Slovenska, 2014), ktorá sa venovala mapovaniu a výskumu cezhraničnej metropolitnej krajiny na slovenskom, rakúskom a maďarskom území. V záujme o širšiu bratislavskú krajinu pokračoval výskumom v dizertačnej práci, ktorej hlavnou témou bol „Systém prírodných plôch Bratislavskej aglomerácie“. Rovnako prezentoval svoje teoretické štúdie o bratislavskom predmestskom území vo vedeckých publikáciách „Suburbarizácia 1“ (SAV, 2019) a „Suburbarizácia 2“ (SAV, 2020). V prvej spomenutej je prezentovaný jeho návrh, ktorý prináša do krajinného priestoru bratislavského regiónu tzv. Zelený prstenec, koncepciu vytvorenia spojeného územia prírodných a poľnohospodárskych plôch obkolesujúcich hlavné mesto a vytvárajúci prirodzený limit pre rozpínanie zástavby. Prihraničná téma a téma zeleného pásu okolo Bratislavy je aj témou, ktorej sa venoval aj s kolegami v súťažných návrhoch a urbanistických štúdiách. Počas svojej odbornej praxe samostatne alebo spoločne s kolegami vypracoval desiatky štúdií a projektov, autorsky sa podieľal na viac ako 70 súťažných návrhoch, z ktorých viaceré získali ocenenia a boli postavené, napr. novostavba Veľvyslanectva SR vo Washingtone, D.C., Filmová a televízna fakulta VŠMU či Pešie zóny na Kapucínskej a Poštovej ulici.</p>	<p>OZ Priatelia Bratislavy</p>
<p>Milan Bušo</p>	<p>Významná osobnosť obce Báhoň, dlhodobo podporujúca všestranný rozvoj obce</p> <p>Od roku 1962 sa nepretržite angažoval vo verejnej správe či už ako poslanec alebo neskôr ako starosta obce. Aktívne sa podieľal na investičných a neinvestičných akciách i kultúrno-osvetovej činnosti v obci v každej oblasti – výstavba infraštruktúry, kultúra, osвета, vzdelávanie. Pričinil sa o dokončenie plynofikácie a kanalizácie obce, otvorenie zberného dvoru odpadov pre 13 zberných komodít (v roku 2000) či rekonštrukciu zdravotného strediska. Po nástupe do funkcie starostu (1998) dosiahol zásadnú zmenu schváleného projektu stavby cestného podjazdu pri rekonštrukcii železničnej trate v prospech občanov. Riadil výstavbu novej budovy materskej školy v Igrame a dokončenie stavby MŠ v Kaplne, zriadil dielňu obecných služieb, čím rozšíril a skvalitnil údržbu miestnych komunikácií, obecného majetku a verejnej zelene. Rozvíjal aj kultúrno-spoločenské činnosti, podporoval vznik a pôsobenie dychovej hudby a folklórneho súboru v Igrame a ich účinkovanie na podujatiach v Bratislavskom kraji. Inicioval založenie základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov (1963), Jednoty dôchodcov Slovenska (2000), oddielu Skautov (2001), viac ako 23 rokov je predsedom Základnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov. Už v roku 1955 nadviazal spoluprácu s redakciami novín, časopisov a rozhlasu vo forme správ, reportáží, fejtónov, článkov a táto spolupráca pretrváva do súčasnosti. Založil a redigoval Báhoňské noviny a Budmerické zvesti. V roku 2023 mu bol udelený čestný titul „Významná osobnosť Podjavoriny“ za verejnoprospešnú činnosť v oblasti regionálnej histórie a publicistiky. V r. 2023 oslávil životné jubileum – 85 rokov.</p>	<p>Základná organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska, Báhoň</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>Ing. Eva Lupová (in memoriam)</p>	<p>Veľmi aktívna a všestranná osobnosť okresu Pezinok Vyštudovala Vysokú školu ekonomickú, na ktorej neskôr vyše 10 rokov pôsobila. V roku 1991 začala pracovať v samospráve – pre Mesto Pezinok (celkom 18 rokov, až do svojho odchodu do dôchodku). Ak jedna z prvých na Slovensku sa venovala komunikácii a PR mesta a vybudovala oddelenie vzťahov s verejnosťou, čím sa podieľala na rozvoji mesta – iniciovala a organizovala množstvo podujatí, komunikovala s občanmi, firmami, médiami, zahraničím, budovala siete medzi jednotlivými aktérmi, prezentovala mesta navonok, organizovala prieskumy verejnej mienky, získavala granty na rozvoj mesta, pre kultúru, športovcov a vinohradníkov, venovala sa cestovnému ruchu, reprezentovala na zahraničných výstavách a rozvíjala vzťahy so zahraničnými partnerskými mestami. Stála pri začiatkoch Združenia pezinských vinohradníkov a vinárov aj Malokarpatskej vínnej cesty. Angažovala sa vo verejnom živote v okrese Pezinok, nepretržite sa vzdelávala a nadobudnuté vedomosti posúvala ďalej, externe učila ekonómiu na SOU a Gymnáziu v Pezinku, sedela v štátnicových komisiách, bola oponentkou diplomových a dizertačných prác. Bola anketárkou vo Výskumnom ústave verejnej mienky, no prácou jej snov bola novinárčina a realizovala sa ako dopisovateľka a prispievateľka do rôznych médií (Slovenský rozhlas – Rádio Regina, Regionálne vysielanie Slovenskej televízie, denníky Hlas Ľudu a Pravda, samosprávne časopisy Pezinčan a Šenkvičan). Bola súčasťou projektu Coffee and Cake by the Locals, kde zahraničných turistov oboznamovali so životom u nás, pravidelne sprevádzala zahraničných návštevníkov. Tiež sa venovala miestnym seniorom (založila kartársky spolok), mládeži (iniciovala stretnutia literárneho klubu) a doučovala deti zo Šenkvic nemčinu a angličtinu, patrila do pezinskej partie orientačných bežcov Sokol Pezinok. Bola príkladom pracovitého, čestného a ekologicky žijúceho človeka.</p>	<p>Občianske združenie ProKultura Šenkvice</p>
<p>PhDr. Jana Miklovičová</p>	<p>Občianska aktivistka Počas svojho života vystriedala viacero profesií, pracovala v Obvodnom dome kultúry v Starom Meste, bola redaktorkou Československého rozhlasu, riaditeľkou školy, bola odbornou asistentkou na Pedagogickej fakulte UK, redaktorkou viacerých denníkov, televízie VTV, tiež zastávala pozíciu manažérky Divadla Ludus (2002-2004) a koordinátorky Rady seniorov hl. mesta SR Bratislavy (2016-2018). Už desaťročia sa angažuje v občianskych iniciatívach, pomáha pri zastupovaní jednotlivcov a zraniteľných skupín. Aktívne vystupovala so Združením občianskej sebaobrany pri ochrane práv spotrebiteľov a od 90-tych rokov sa angažuje ako občiansky aktivista v bratislavskej samospráve, kde poukazovala na zlyhania a netransparentné konania volených zástupcov. V posledných rokoch sa venuje starostlivosti o seniorov a vytváraniu dôstojného priestoru na trávenie voľného času zážitkovou formou, napr. cestovateľskými, kultúrnymi či športovými aktivitami, ale i edukáciou v zdravotníctve. Pravidelne organizuje stovky seniorov na každoročnej udalosti „Beh dobrých ročníkov“ v rámci podujatia ČSOB Marathon, angažuje sa pri organizácii seniorských koncertov, workshopov a prednášok a pomáha pri možnosti vycestovať seniorom počas teplých mesiacov k moru vďaka cenovo prijateľným podmienkam.</p>	<p>OZ Ružinov Pozitív a Martin Chren, poslanec BSK a starosta m. č. BA-Ružinov a Martin Patoprstý, poslanec BSK</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>PhDr. Silvia Poórová</p>	<p>Riaditeľka zariadenia sociálnych služieb, dlhodobo sa venujúca charite a pomáhajúca ľuďom v núdzi Svoj profesijný i súkromný život venuje pomoci sociálne odkázaným a ľuďom v núdzi. Od ukončenia strednej zdravotnej školy pracovala ako zdravotná sestra a popritom od 1993 i ako dobrovoľníčka v charitatívnych organizáciách (napr. Srde na dlani). Vysokoškolské vzdelanie získala v odbor sociálna práca. V Senci založila bezplatnú sociálno-právnu poradňu a pomáhala ako členka sociálnej komisie mesta. Už viac ako 15 rokov pracuje so seniormi, ktorí sú odkázaní na pomoc iných ľudí – je riaditeľkou DOMUS BENE – DOM DOBRA o.z.. Svoje dlhoročné skúsenosti zúročila pri pandémii, v rámci poradenstva pre Mesto Senec v oblasti odkázanosti seniorov na sociálne služby. Je členkou predsedníctva Asociácie poskytovateľov sociálnych služieb a členkou SocioFóra, o.z. Po vypuknutí vojny na Ukrajine organizovala dobrovoľné zbierky materiálnej pomoci pre ukrajinských utečencov a odovzdala ich Charite Bratislava. Od februára 2022 zabezpečila v Senci ubytovanie a potrebné zázemie pre odídenkyne z Ukrajiny s deťmi, zariadila pre nich potrebné doklady a zohnala im zamestnanie v sociálnom zariadení ako pomocné opatrovateľky, čím im zabezpečila príjem, ošatenie, drogériu a vo voľnom čase hľadala program pre ich deti. Je inšpiráciou pre svoju komunitu.</p>	<p>Ing. Mária Hudáková, poslankyňa BSK a Mgr. Lucia Šarmírová</p>
<p>PaedDr. Iveta Slobodníková</p>	<p>Riaditeľka Základnej školy v Dunajskej Lužnej Po ukončení vysokoškolského štúdia s aprobáciou slovenský jazyk a literatúra – dejepis nastúpila v roku 1983 do ZŠ Dunajská Lužná. Ako mladá ambiciózná učiteľka plná elánu a optimizmu si vďaka svojmu prístupu a nasadeniu veľmi rýchlo získala uznanie žiakov, rodičov i kolegov. Na návrh svojich kolegov bola v r. 2002 zvolená do funkcie riaditeľky školy a túto funkciu vykonáva nepretržite už 5. volebné obdobie. Avšak nielen škola, ale i obec je vďačí za invenciu, organizačný talent a prínos do oblasti kultúry i spoločenského života obce Dunajská Lužná. Patrí k činorodým ľuďom, ktorý majú dar organizáciu transformovať v živý organizmus plný vitality, tvorivosti, kompetentnosti, profesionality a spolupatričnosti. Je pravým lídrom, naplno oddaná svojej misii. Má dar srdcom načúvať a rozumom veci riešiť. Je rodeným pedagógom s vysokým taktom i citom, usmerňuje, formuje a utužuje vzťahy do tímového ducha na všetkých úrovniach a úsekoch. Na ocenenie BSK je nominovaná za úspešnú dlhoročnú riadiacu a pedagogickú činnosť, ako aj za mimoriadny ľudský i profesionálny vklad do rozvoja výchovy a vzdelávania v obci Dunajská Lužná. V tomto školskom roku 2023/2024 sa dožíva životného jubilea – 65 rokov, pričom z toho 41 rokov nepretržite pracuje ako pedagóg, resp. riadiaci pracovník v školstve.</p>	<p>Ernest Németh, starosta obce Dunajská Lužná a kolektív pedagógov a zamestnancov ZŠ Dunajská Lužná</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>PhDr. Milena Štrbáková</p>	<p>Riaditeľka Spojenej školy Dolinského 1 v Bratislave Vyštudovala Pedagogickú fakultu UK v Bratislave, odbor liečebná pedagogika a rozširujúce štúdium pedagogiky mentálne postihnutých. Od roku 1990 je riaditeľkou Spojenej školy na Dolinského ulici v Bratislave, ktorá poskytuje vzdelanie a výchovu žiakov s mentálnym postihnutím. Ako riaditeľka venuje zvýšenú pozornosť modernizácii výchovno-vzdelávacieho procesu. V škole okrem výchovno-vyučovacích aktivít prebieha aj množstvo inšpiratívnych podujatí, ktoré robí nad rámec svojich povinností riaditeľky školy. Pre hendikepované a autistické deti organizuje množstvo aktivít. Napríklad krajskú aj celoslovenskú súťaž v speve (veľký úspech a ocenenie mali žiaci v 25-ročnom školskom speváckom súbore Dolinčatá, ktorí súťažili v krajskom aj celoslovenskom kole) alebo krajskú súťaž v prednese poézie a prózy. Okrem toho je na škole aj tanečný krúžok pod vedením profesionálneho tanečníka, ktorý vedie tanečnú školu DANUBE pre hendikepované a autistické deti a mládež – aj vďaka tomu sú žiaci školy úspešní i v tanci. Škola pod jej vedením usporadúva veľmi úspešné besiedky, kde sa žiaci prezentujú v tanci, v speve, v recitovaní básni či hrajú divadielko, za čo sú odmenení búrlivým potleskom rodičov, učiteľov a prítomných hostí. A pravidelne organizuje školu v prírode v Spišskej Starej Vsi. Záleží jej na dobrej spolupráci medzi učiteľmi a žiakmi a medzi rodičmi.</p>	<p>Mária Štefanovská</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominácie na udelenie ocenenia Čestné občianstvo Bratislavského samosprávneho kraja za rok 2023

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>Lamberto Ferranti</p>	<p>Taliansky ekonóm, historik, spisovateľ venujúci sa spoločnej histórii Talianska a Slovenska Po ukončení štúdia ekonómie a obchodu na Univerzite v Perugii a po rôznych skúsenostiach zakotvil vo výučbe podnikovej ekonomiky, čomu sa venuje dodnes. V štúdiu pokračoval na Univerzite pre cudzincov v Perugii, kde získal titul v odbore taliansky jazyk a kultúra a magisterský titul z taliančiny pre výučbu cudzincov. Dlhodobo sa venuje spoločnej histórii Talianska a Slovenska po 1. svetovej vojne a účasti Československých légii v bojoch na južnom fronte aj ich formovaní v meste Perugia. Pričom popri štúdiu materiálov o ČS légiiach sa dokonca naučil aj komunikovať v češtine a slovenčine. V roku 2019 vydal pre edíciu University Press vydavateľstva Morlacchi zväzok Cestou človeka je jeho sloboda – Československé légie od Umbrie po Prahu a Bratislavu. V r. 2018 opäť pre edíciu University Press vydal zväzok Československá légia Talianska v procese formovania Česko-Slovenska, pričom tento zväzok vyšiel v r. 2020 v češtine pod názvom Iluzorní Spojenectví a časť toho istého zväzku aj v slovenčine pod názvom Československo 1919. Vedec, ktorý študuje československé dejiny a literatúru, je od roku 2014 pravidelne pozývaný do Prahy na výročnú konferenciu Československej Obce Legionárskej, pre ktorú publikoval viaceré eseje a ktorá mu v r. 2017 udelila pamätnú medailu 3. stupňa. Navrhovateľ očakáva, že ocenenie konkrétnej osoby z Perugie, p. Ferrantiho, ktorý sa roky nezištne venuje histórii politických aj vojenských vzťahov talianskych Československých légii, symbolicky ocení nielen jeho osobu, ale aj po vyše 100 rokoch pripomenie význam Československých légii a ich talianskeho vojenského velenia. Vojaci ČS légii, ktoré prišli práve z Talianska v prvých mesiacoch 1919, niesli hlavnú zodpovednosť za obranu Bratislavy, neskôr aj Slovenska, zároveň reálne umožnili vstup vlády Vavra Šrobára, ako ministra s plnou mocou pre správu Slovenska, do Bratislavy v prvých dňoch 1919. Légie aj vojensky strážili prechod cez Dunaj na dnešnom Starom moste, kým sa sformovala riadna armáda Československa. Mesto Perugia bolo jedným z dôležitých miest formovania légii v posledných dvoch rokoch 1. svetovej vojny, dokonca dodnes na miestnom cintoríne možno nájsť hroby niekoľkých ČS legionárov</p>	<p>OZ Priatelja Bratislavy</p>
<p>Dr. Werner Fasslabend</p>	<p>Významný rakúsky politik, bývalý minister obrany Rakúska, prezident Rakúskeho inštitútu pre európsku a bezpečnostnú politiku, prezident Rakúsko-slovenskej spoločnosti Werner Fasslabend sa ako jedna z najvplyvnejších politických osobností Rakúska kontinuálne zasadzoval za rozvoj vzťahov Rakúska a Slovenska na všetkých úrovniach. Robil tak nielen ako dlhoročný prezident Rakúsko-slovenskej spoločnosti, ale aj ako minister obrany, podpredseda Národnej rady, či ako prezident Politickej akadémie. Keďže sa narodil v Marcheggu, teda doslova na hranici so Slovenskou republikou, vždy mu mimoriadne záležalo aj na rozvoji vzťahov v rámci cezhraničnej spolupráce. Svojou angažovanosťou, kontaktmi s miestnymi politickými štruktúrami v Dolnom Rakúsku a na Slovensku, tak výrazne dlhé roky prispieval k rozvoju vzťahov s Bratislavským samosprávnym krajom. Ocenenie sa mu navrhuje udeliť za jeho celoživotnú angažovanosť. V roku 2024 sa dožíva životného jubilea - 80 rokov.</p>	<p>Juraj Droba, predseda BSK</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis	Navrhovateľ
<p>Dr. Maximilian Pammer</p>	<p>Prvý rakúsky veľvyslanec v SR, výkonný viceprezident Rakúsko-slovenskej spoločnosti Maximilian Pammer pôsobil ako prvý rakúsky veľvyslanec na Slovensku po jeho osamostatnení v roku 1993. Mal tak možnosť bezprostredne a od počiatku formovať vzťahy oboch krajín. Za jeho prínos pre región v tomto čase mu bolo udelené čestné občianstvo Bratislavy. Slovensku však po ukončení pôsobenia ako veľvyslanec zostal verný a od roku 2002 dodnes riadi ako výkonný viceprezident početné aktivity Rakúsko-slovenskej spoločnosti. Nezastupiteľným spôsobom sa tak zaslúžil o propagáciu regiónu Bratislavského samosprávneho kraja v mieste pôsobenia spoločnosti, hlavnom meste Rakúska – Viedni.</p>	<p>Juraj Droba, predseda BSK</p>
<p>Dr. Martin Eichtinger</p>	<p>Rakúsky diplomat, bývalý člen vlády spolkovej krajiny Dolné Rakúsko Martin Eichtinger sa mimoriadnym spôsobom zaslúžil o rozvoj cezhraničnej slovensko-rakúskej spolupráce a vzťahov, a v súčasnej funkcii splnomocnenca pre susedskú politiku a zahraničnopolitickú dimenziu Dunajského regiónu na Ministerstve zahraničných vecí Rakúska v tom pokračuje naďalej. Ako člen vlády spolkovej krajiny Dolné Rakúsko v rokoch 2018 – 2023, kde bol zodpovedný za medzinárodné vzťahy, sa mimoriadne angažoval práve pri rozvoji vzťahov s Bratislavským samosprávnym krajom a bol ich motorom či katalyzátorom.</p>	<p>Juraj Droba, predseda BSK</p>
<p>Dr. Erwin Pröll</p>	<p>Bývalý predseda vlády spolkovej krajiny Dolné Rakúsko Erwin Pröll pôsobil vo funkcii predsedu vlády spolkovej krajiny Dolné Rakúsko od roku 1992 do roku 2017. Formoval tak celé obdobie rozvoja bilaterálnych slovensko-rakúskych vzťahov po Nežnej revolúcii, vrátane cezhraničnej spolupráce Dolného Rakúska so slovenskými regiónmi a osobitne s Bratislavským krajom. Počas jeho pôsobnosti v tejto funkcii bola podpísaná Dohoda medzi spolkovou krajinou Dolné Rakúsko a Bratislavským samosprávnym krajom o cezhraničnej spolupráci (9. 10. 2015); bol jedným z najdôležitejších a najvýraznejších partnerov Bratislavského samosprávneho kraja. Jedným z najvýznamnejších projektov cezhraničnej spolupráce, ktoré boli zrealizované za jeho pôsobenia, bola výstavba a otvorenie Cyklomosta slobody medzi Devínskou Novou Vsou a rakúskym Schloss Hofom (r. 2012). Bol najdlhšie úradujúcim predsedom krajinkej vlády v Rakúsku a bol pokladaný za jedného z najplyvnejších rakúskych politikov.</p>	<p>Juraj Droba, predseda BSK</p>
<p>Gerhard Schödinger</p>	<p>Dlhoročný starosta rakúskej prihraničnej obce Wolfstahl Gerhard Schödinger, dlhoročný starosta rakúskej obce Wolfstahl (2005-2023), sa mimoriadnym spôsobom pričínil o rozvoj cezhraničného regiónu v bezprostrednej blízkosti Bratislavy. Svojím prístupom sa stal príkladom vzájomne výhodnej spolupráce obyvateľov na oboch stranách hranice. Ako starosta otvoril obec Slovákom z regiónu a angažoval sa na jej cezhraničnom prepojení a obojstranne výhodnej cezhraničnej spolupráci. V rokoch 2003-2013 pôsobil ako vedúci policajného kooperačného centra Rakúsko-Slovensko na Policajnom riaditeľstve Burgenland. V roku 2007 mu bola udelená cena CENTROPE za dlhoročné integračné snahy a intenzívnu spoluprácu s mestom Bratislava.</p>	<p>Juraj Droba, predseda BSK</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

Nominácia na udelenie ocenenia Historická osobnosť regiónu za rok 2023

Nominovaná osobnosť	Zdôvodnenie nominácie / stručný popis
<p>Albín Brunovský</p> <p>* 15. 12. 1935, Zohor † 20. 1. 1997, Bratislava</p>	<p>Slovenský maliar, grafik, ilustrátor, autor výtvarných návrhov na bankovky a poštové známky, predstaviteľ imaginatívneho realizmu</p> <p>Albín Brunovský zomrel síce predčasne, mal niečo nad šesťdesiat rokov, ale podal mimoriadny výkon a zažil všetko, čo sa dá. Od zbožňovania, úspechov, medzinárodného uznania až po primitívne znevažovanie a osočovanie. Jeho tvorba však nebola jednoduchá, mala krásu, ale aj IQ. Po skončení školy začal sám učiť na vysokej škole a vytvoril si svoj štýl. Jeho žiakmi boli Peter Klúčik, Dušan Polakovič a čiastočne aj Dušan Kállay. Čo je zvláštne na slovenskej grafike, ktorú prezentujú tieto mená, je aj jej obsah, ktorý – hoci hovoríme o období socialistického realizmu – sa tomuto smeru vymykal. Bolo to skôr imaginatívne, snové umenie, ktoré s polopatistickou realitou nemalo nič spoločné. Ideológovia na to aj zúrili, hnevali sa, snažili sa o obmedzenia, ale tá grafika bola nepolapiteľná, nedoťahli na ňu, nedalo sa s ňou polemizovať. Bola silná a krásna. Hoci napríklad taký Brunovský veľmi obľúbený u vrchnosti nebol, jeho dielo malo úctu a popularitu a chceli ho paradoxne vlastniť aj rôzni funkcionári. Jeho tvorba je charakterizovaná vysokým obsahom citu, myšlienok, originality. Osobne pôsobil Albín Brunovský ako aristokrat, dobre poznal anglickú a vôbec západnú kultúru, hoci ho zaujímal celý svet, a ten ázijský a špeciálne japonský ho aj mimoriadne obdivoval. Patril k výtvarníkom uznávaným a oceňovaným doma i vo svete. Všade bodovali najmä jeho ilustrácie a grafiky. Ako všestranný umelec si však rád pomeral vlastné sily aj na iných teritóriách. A keď prišla objednávka, povedal si – prečo neskúsiť aj maľbu. A popri plátne, papieri, začal tvoriť na novom, pre neho dosť nezvyčajnom materiáli – dreve perzského orecha. Vo svojich dielach rád rozprával príbehy. O láske a zrade, priateľstve i nenávisti, dobre a zle, realite a fantázii. Príbehy plné poézie, vzrušujúceho napätia aj erotiky. Nahotou nerozprával o ľudskej hriechnosti, ale o podmanivej príťažlivosti. Každý jeho grafický list, každý obraz si vyžaduje divákovu pozornosť. Nezasahuje okamžite, skôr dráždi a provokuje. A zároveň spúšťa reťazec nepokojných asociácií. Jedna predstava vyvoláva druhú, tá zas ďalšiu... Jeho tvorba je predovšetkým výpoveďou o človeku – o jeho ľudskom údele v neľudskom svete, kde každý z nás odhaľuje za rôznofarebnými a prekvapujúcimi maskami svoju vlastnú tvár. Inšpirovala ho literatúra, divadlo, labyrint sveta, neskorá gotika, renesancia a barok, ale hlavne zážitky a pocity súčasníka. Predstavy ľudí o sebe, alebo lepšie predstavy o ľudských predstavách. Nie skutočný svet, ale theatrum mundi. Rastliny a stromy, moria, lode a ženy... V našich zemepisných šírkach ho poznal skutočne každý. Nielen preto, že vytvoril návrhy československých bankoviek. Ale najmä preto, že jeho dielo je ojedinelé a nesmierne sugestívne.</p> <p>1951– 55 študoval grafiku na ŠUP v Bratislave 1955-61 na Oddelení voľnej grafiky a knižnej ilustrácie na VŠVU v Bratislave (prof. V. Hložník) 1963-66 ašpirant a asistent na Oddelení knižnej tvorby Od 1967 menovaný za vedúceho Oddelenia 1981 menovaný za profesora na VŠVU</p> <p>Ocenenia: 1962 Cena Fraňa Kráľa za knihu Ibis a mesiac. Rozprávky z južných morí, Bratislava 1964 Cena Ex Aequo na Bienále grafiky, Lugano (Švajčiarsko) 1966 Cena na Bienále grafiky, Krakov (Poľsko) 1967 Cena mesta Paríža na Bienále Mladých umelcov, Paríž (Francúzsko) 1967 Zlatá plaketa na Bienále ilustrácií Bratislava za knihu Andersen, H. Ch. Malá morská panna, Bratislava 1968 Cena na Bienále grafiky, Krakov (Poľsko)</p>

Príloha č. 2 – Zoznam nominácií na Ocenenia BSK za rok 2023 odporúčaný Výberovou komisiou pre Ocenenia BSK

1969 Čestné uznanie na knižnom veľtrhu za knihu Hoffmann, E. T. A.: Luskáčik a myší kráľ, Bologna (Taliansko)
1969 Herderova cena, Viedeň (Rakúsko)
1972 Grand prix na Bienále úžitkovej grafiky, Brno (Česká republika)
1979 Medaila na Bienále Ex libris, Marlborok (Poľsko)
1980 Grand Prix na 8. Medzinárodnom Bienále grafiky, Krakov (Poľsko)
1980 Cena na Medzinárodnom Bienále grafiky, Freechen (Nemecko)
1981 Zlaté jablko na BIB 81' za knihu: Aulnoy de, A.: Páví kráľ, Bratislava
1989 Cena na súťaži "Najkrajšia kniha roku 1989 v Československu"
1992 Cena Do Forni, Benátky (Taliansko)
1995 Cena Martina Benku, Martin (Slovensko)

Samostatné výstavy (výber):

1964 Graphik, Ladengalerie Berlin, Nemecko
1965 Graphik, Die Brücke Düsseldorf, Nemecko
1965 Graphik, Fritz-Hensler Haus Dortmund, Nemecko
1977 Albín Brunovský – Vladimír Gažovič, Jacques Baruch Gallery Chicago, U.S.A
1980 Graphik, UNIDO Art Club Viedeň, Rakúsko
1987 The Fantastic World of Albín Brunovský, East West Shop New York, U.S.A
1995 Labyrinth der Welt, Panorama Museum Bad Frankenhausen, Nemecko
1995 Graphic Work, Itami City, Japonsko
1996 Teatrum Mundi, Slovenská národná galéria Bratislava, Slovensko
1997 Memorial exhibition of Albín Brunovský, Akuti, Japonsko
1999 Albín Brunovský, Galéria Ľudovíta Fullu, Ružomberok
2004 Kompletné grafické dielo, GMB, Pálffyho palác, Bratislava